

شکستگی فک تحتانی و علل آن

جنت الله نوزاد (۱)، دکتر اکبر پیرزاده (۲)

چکیده

مقدمه: فک تحتانی از تنہ و راموس تشکیل شده است. این دو ناحیه از نظر استخوانی دارای مناطقی هستند که در اثر ضربه بیشتر از بقیه مناطق دچار آسیب می شوند. عوامل مستعد کننده شکستگی شامل: نژاد، سطح فرهنگی، اقتصادی و سابقه اعتیاد و نوع شغل می باشد. مطالعات انجام شده در نقاط مختلف عامل اصلی شکستگی فک تحتانی را تصادف و عدم رعایت موارد ایمنی گزارش نموده اند. پژوهش حاضر با هدف تعیین میزان علل شکستگی فک تحتانی انجام شده است.

مواد و روش ها: این تحقیق یک بررسی توصیفی و گذشته نگر بوده و در سالهای ۱۳۷۵ تا ۱۳۸۰ از طریق بروندۀ بیماران انجام گرفته است. تعداد افراد مورد بررسی ۳۹ نفر بود. از محتویات بروندۀ جنس، سن، شکستگی، علت شکستگی و محل آن ثبت گردیده و در نهایت تحت آنالیز آماری انجام شده است.

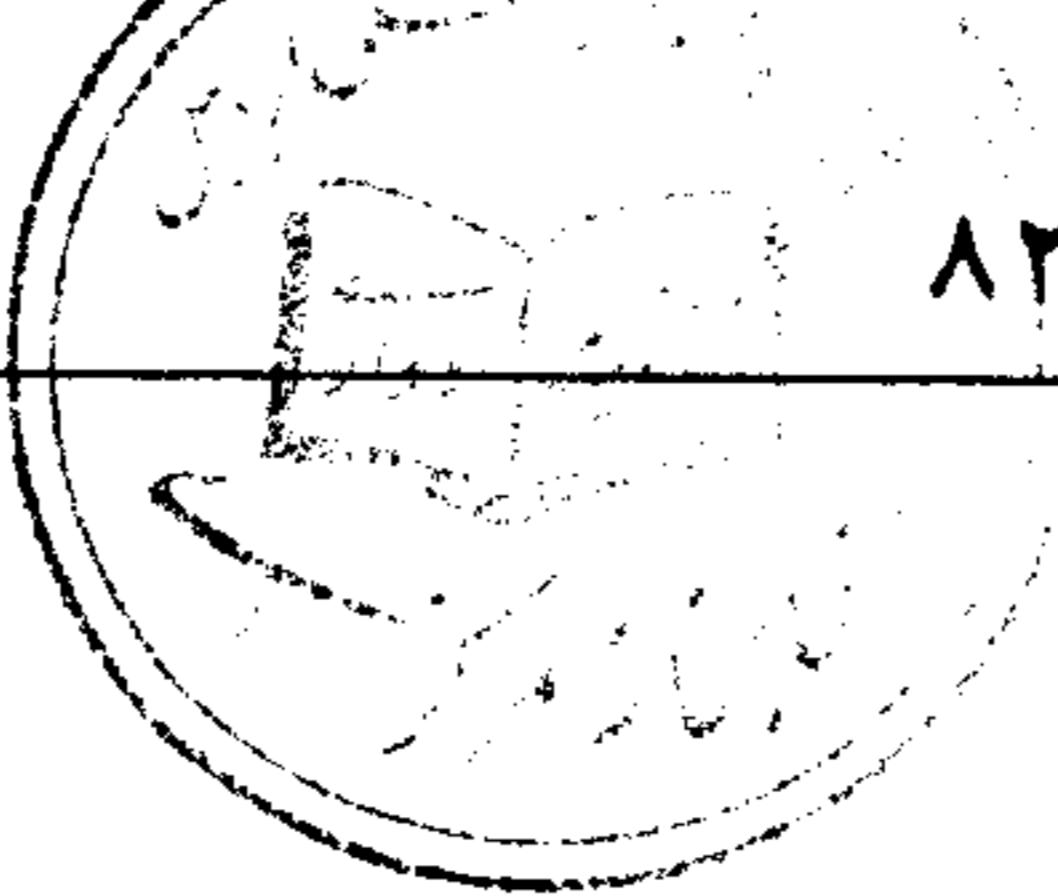
نتایج: نتایج تحقیق نشان داد که از ۳۹ مورد دچار شکستگی فک تحتانی ۳۰ مورد مذکر و ۹ مورد مؤنث بودند و ۲۵ نفر آنان در تصادف رانندگی دچار شکستگی شده بودند. بیشترین شکستگی در سن ۴۰-۴۵ سال و محل شکستگی (۶۴٪) در ناحیه تنہ مندلیل بوده و (۶۹٪) دچار بارگی پوست و جا به جایی فک تحتانی بودند.

بحث و نتیجه گیری: براساس نتایج این تحقیق عامل اصلی شکستگی فک تحتانی تصادف رانندگی و عدم رعایت موارد ایمنی است. بیشترین علایم مربوط به جایه جایی فک تحتانی بوده است. با رعایت موارد ایمنی می توان تا حدود زیادی از شکستگی فک تحتانی جلوگیری کرد.

واژه های کلیدی: شکستگی فک تحتانی، علل

(۱) عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی اردبیل (مؤلف مسئول)

(۲) عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی اردبیل

مقدمه

مواد و روش‌ها

تحقیق حاضر به صورت توصیفی و گذشته نگر انجام گرفته است. پرونده بیمارستانی بخش گوش حلق بینی که با ضربه و شکستگی استخوان‌های صورت در طی سالهای ۱۳۷۵ لغایت ۱۳۸۰ مراجعه کرده بودند مورد بررسی قرار گرفت از کل پرونده‌های مورد بررسی ۳۹ مورد دچار شکستگی‌های مختلف فک تحتانی شده بودند و از طریق پرونده‌های بیماران جنس، سن، نوع شکستگی، علت شکستگی، محل شکستگی ثبت گردید. در نهایت از طریق برنامه SPSS و آنالیز آماری انجام شد.

نتایج

در بررسی فوق از ۳۹ نفر که دچار شکستگی فک تحتانی بودند ۳۰ نفر مذکر و ۹ نفر مؤنث بوده و از این تعداد ۲۵ نفر در اثر تصادف، ۱۱ نفر در اثر مشاجره و ۳ نفر در اثر سقوط از بلندی دچار شکستگی فک تحتانی شده بودند.

فک تحتانی از دو نیمه مشابه به هم تشکیل شده است. که در محل چانه (Symphysis menti) به هم متصل هستند. این محل در دوره قبل از تولد غضروفی و بعد از تولد استخوانی می‌شود. هر نیمه فک تحتانی از شاخک (Ramus) و تنہ (body) تشکیل شده است. فک تحتانی محلی است که در اثر تصادف بیشتر در معرض شکستگی و ضربه می‌باشد. شایعترین علل شکستگی در فک تحتانی تنہ و سیمفزیس منتی می‌باشد. عوامل مستعد کننده شکستگی این ناحیه شامل نژاد، سطح فرهنگی اقتصادی، سابقه اعتیاد و مصرف الکل و شغل می‌باشد [۲]. فک تحتانی در طی گذشت عمر و دچار تغییرات استخوانی می‌شودو از جمله مناطقی از صورت است که در اثر ضربه‌های کند و محکم تصادف رانندگی دچار شکستگی می‌شود [۱ و ۲]. مطالعه روی جمعیت روستایی و شهری نشان می‌دهد که عامل اصلی شکستگی در روستاییان تصادف رانندگی و در جوامع شهری ضربات محکم می‌باشد [۳ و ۴]. عوامل دیگر مثل ورزش، افتادن از بلندی و نزاع از درصد پایین تری برخوردار هستند [۵]. همچنین عامل سن را نیز نبایستی از نظر دور نگه داشت چون در سنین خاص شکستگی در فک تحتانی راحت‌تر انجام می‌گیرد [۶ و ۷]. بررسی حاضر با هدف تعیین میزان شیوع شکستگی فک در بیماران مراجعه کننده به بیمارستان فاطمی اردبیل و علل احتمالی آن انجام شده است.

جدول شماره ۱. توزیع فراوانی شکستگی فک تحتانی بر حسب سن

درصد	تعداد	گروه سنی
۱۵/۳	۶	زیر ۲۰ سال
۷۶/۹	۳۰	۲۰-۴۰
۷/۸	۳	بالاتر از ۴۰ سال

طبق جدول فوق بیشترین شکستگی مربوط به گروه سنی بین ۲۰-۴۰ سال می باشد (۷۶/۹٪).

جدول شماره ۲: توزیع فراوانی شکستگی فک تحتانی بر حسب محل شکستگی

درصد	تعداد	محل شکستگی
۱۲/۸	۵	کوندیل
۴۳/۶	۱۷	تنه
۲۳/۱	۹۰	راموس
۵/۱	۲	سیمفیر
۱۵/۴	۶	پاراسمفریس
۱۰۰	۳۹	جمع

براساس جدول فوق بیشترین شکستگی مربوط به تنه میدیل ۲۳/۱٪ و کمترین آن مربوط به سیمفیریس ۵/۱٪ می باشد.

جدول شماره ۳ توزیع فراوانی شکستگی بر حسب علایم شکستگی فک تحتانی

درصد	تعداد	علایم شکستگی
۱۵/۴	۶	اکیموز پوست فک تحتانی
۵/۱	۲	پارگی پوست و اکسپوز شدن استخوان
۶۹/۲	۲۷	پارگی پوست و عدم بسته شدن استخوان
۱۰/۳	۴	پارگی پوست و عدم بسته شدن فک تحتانی و تورم زبان
۱۰۰	۳۹	جمع

بر طبق جدول فوق بیشترین درصد (۶۹/۲٪) علائم مربوط به پارگی پوست و عدم بسته شدن فک تحتانی بوده است.

همچنین در این گروه سنی مشخص گردید که بیشتر افراد صدمه دیده در بین ۲۰ تا ۳۰ سال هستند (۲۲٪). در این سنین افراد در حین انجام کار کمتر مراعات ایمنی را کرده و بیشتر حادثه جو هستند و به همین خاطر تعداد افراد صدمه دیده در این سن بیشتر است. در دو مطالعه انجام شده توسط Fridrich, Oleson در سنین بین ۲۰-۴۰ سال دیده شده و بیشتر افراد صدمه دیده بین ۴۰-۳۰ سال بوده اند و به نظر می رسد چون در سنین ۲۰ تا ۳۰ سال در کشور مطالعه شده افراد بیشتر دنبال تحصیل هستند و در سنی بین ۳۱ تا ۴۰ سال فعالیت های روزمره زندگیشان بیشتر است به همین خاطر درصد شکستگی در این سن

بحث از ۳۹ بیمار شکستگی فک تحتانی ۳۰ نفر مذکور بوده اند بودند و این به خاطر این است که اغلب فعالیت روزمره زندگی توسط مردان انجام می گیرد و مردان بیشتر در معرض عواملی مثل تصادف می باشند و خانم ها بیشتر اوقات خود را در منزل به سر می برند به همین خاطر میزان شکستگی در افراد مذکور بیشتر بود در مطالعه انجام شده توسط Allan و Green درصد مردانی که دچار شکستگی فک شده بودند بیشتر بود [۲ و ۷]. شیوع شکستگی در سنین ۲۰-۴۰ سال بیشتر از بقیه سنین بود. (۷۶/۹٪) چون در سنین فوق فعالیت های روزمره بیشتر انجام می گیرد و

- Maas C.** Epidemiology of facial injury in blunt assault. Arch Otolaryngol Head, Neck Surg 1997; 123: 923-8.
- 3) Hung R, Prather J, Inresano T. An epidemiologic survey of facial fractures and cocomitant injuries. J Oral Maxillofac Surg 1990; 48: 926-923.
- 4) Zachariades N, Papavassiliou D, apademetrioul, Koundouris I. Fractures of facial skeleton in Greece : a retrospective study covering 1791 cases in 10 years. J Maxillofac Surg 1983; 11:142-144.
- 5) Boole Jason R. MD ; Holtel, Michael MD ; Amoroso, Paul MD, MPH ; Yore, Michelle. 5196 Mandible Fractures Among 4381 Active Duty Army Soldiers, 1980 to 1998. J Laryngoscope 2001; 111(10): 1691-1696.
- 6) Ellis E, Moos KF, EL-Alttar A. Ten years of mandibular fractures: An analysis of 2137 cases. Oral Surg Oral Med Oral Pathol 1985; 59:120-129.
- 7)- Allan, B. P, and Daly, C.G. Fractures of the mandible A 35-year retrospective study. Int. J. Oral Maxilloface. Surg 1990. 19 :268.
- 8) Olson R.A, Fonseca, R.J, Zeitler D.L, et al. Fractures of mandible : A review of 580 cases. J. Oral Maxillofac. Surg 1982. 40 :23.
- 9) Aksoy, Erdem MD, Unlu, Erlin MD, Senoz, Omer MD. A Retrospective study on Epidemiology and Treatment of Maxillofacial Fractures. J Craiofac Sur 2002.
- 10) Fridrich, K.I, Pena-Velasco, and Olson,R.A.Changingtendswith mandibular fractures : A review of 1067 casesJ.OralMaxillofax.Surg1992.50:586.
- 11) Orhan Guven. A Comparative Study on Maxillofacial Fractures in Central and Eastern Anatolia. J Craniomaxillofac Surg 1988; 16: 126-129.

بیشتر است [۱۰ و ۸]. بیشترین محل شکستگی فک تحتانی در این مطالعه از ناحیه تنه بوده است (۴۳٪) و در درجه دوم راموس (۲۳٪) جون تنه مندیل بیشتر در معرض ضربه قرار دارد و ناحیه پاراسیمفیز ناحیه ضعیف استخوانی فک تحتانی می باشد به همین میزان شکستگی در این دو ناحیه بیشتر بوده است. در تحقیق انجام شده توسط Guve و Ellis بیشترین میزان شکستگی را در ناحیه تنه گزارش کرده اند [۱۰ و ۶]. اما در مطالعه Aksoy و همکارانش در ناحیه پاراسیمفیز و در مطالعه Boole و همکارانش بیشتر محل شکستگی را زاویه فک تحتانی گزارش کرده اند [۵ و ۹]. همچنین (۶۹٪) افراد صدمه دیده دارای زخم باز بودند فک تحتانی آنها به علت جا به جا شدن فک تحتانی بسته نمی شد. در مطالعه انجام شده توسط افراد دیگر نیز این مورد نیز دارای درصد بیشتری بود [۱۱ و ۳۰]. از کل افراد چهار شکستگی فک تحتانی (۷۹٪) بدون هیچ اقدام درمانی تنفس می کردند و (۱۷٪) انتوباسیون انجام شد و یک مورد نیز به خاطر مشکلات تنفسی تراکثوستومی شد که این اشکالات تنفسی در نتایج این تحقیق نیامده است. با توجه به اینکه شکستگی فک تحتانی مشکلات زیادی برای بیماران بوجود می آورد و مستلزم حرف هزینه نیز می باشد لازم است افرادی که در معرض شکستگی فک تحتانی هستند موارد اینمی را بیشتر رعایت نمایند.

منابع

- 1) Fridrich K, Pena Velasco G.Olson R. changingtrends with mandibularfracture s: a review of 1067 cases. J. Oral Maxilloface surg 1992; 50:586-589.
- 2) Green D, Raven R, Carvalho G.